

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 107.438 van 6 juni 2002
in de zaak A. 121.889/XII-3560.**

In zake : de NV FRANS MAES,
die woonplaats kiest bij
advocaat C. De Wolf,
kantoor houdende te Maarkedal,
Etikhovestraat 6

tegen :

de CV INTERCOMMUNALE HAVILAND,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. Kiekens,
kantoor houdende te Brussel,
Dokter Albert Schweitzerplein 18.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de naamloze vennootschap Frans Maes op 31 mei 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van verwerende partij dd. 28 maart 2002, bij aangetekend schrijven van 15 april 2002 medegedeeld aan Frans Maes nv om de offerte van Frans Maes nv, ingediend op 24 januari 2002 met de verantwoording van de abnormaal lage prijzen dd. 5 maart 2002, niet te aanvaarden”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 31 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 juni 2002, om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. De Wolf, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. Kiekens, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. Stevens;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij aanvoert dat zij op 18 april 2002 kennis heeft genomen van de bestreden beslissing om haar offerte te weren uit de openbare aanbesteding voor de aanleg van sportvelden te Herne, dat zij “na de kennisname van de beslissing zowel de gemeente Herne als de aanbestedende dienst op formele wijze heeft geïnformeerd van haar gegronde wettigheidskritiek omtrent de bestreden beslissing” en “hierbij de hoop [heeft] gekoesterd dat het gezond verstand zou zegevieren en dat de verwerende partij haar beslissing in heroverweging zou nemen”;

Overwegende dat de vordering is ingesteld op 31 mei 2002, terwijl de verzoekende partij zelf verklaart op 18 april 2002 kennis te hebben gekregen van de bestreden beslissing; dat, zoals de verwerende partij terecht stelt, de vaststelling dat de verzoekende partij heeft gevraagd om een heroverweging van de bestreden beslissing, dergelijk groot tijdsinterval niet rechtvaardigt; dat zulk optreden, gelet op het feit dat het bij een dergelijk willig beroep de bevoegde overheid vrijstaat al dan niet een beslissing te nemen, geen geschikte stap is ter oplossing van een bijzonder spoedeisende kwestie; dat het dan ook geen geldige verontschuldiging vormt voor de vertraging waarmee de verzoekende partij zich op de wijze van de uiterst dringende noodzakelijkheid tot de Raad van State heeft gewend; dat het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid tot schorsing onder meer wordt afgemeten aan de haast die een verzoekende partij zelf betoont bij het instellen van haar vordering; dat te dezen het tijdsverloop tussen de kennisname van het bestreden besluit en het instellen van de vordering de negatie inhoudt van de uiterst dringende

noodzakelijkheid en de door de verzoekende partij ingeroepen hoogdringende omstandigheden tegengesproken worden door haar eigen handelen; dat aldus niet aan de eerste schorsingsvoorwaarde is voldaan; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaalt op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes juni 2002, door :

de HH. D. VERBIEST,
 F. BONTINCK,

kamervoorzitter,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

D. VERBIEST.